

Mensen op weg helpen

Mijn naam is Bert Dijkman en sinds anderhalf jaar ben ik als vrijwilliger verbonden aan het MOC als docent Nederlands aan anderstaligen. MOC staat voor Multicultureel Ontmoetings Centrum en is gevestigd in het hart van de Schilderswijk, in de Teniersstraat.

Ik was ooit leraar Duits en vanuit die achtergrond vertrouwd met diverse aspecten die te maken hebben met het aanleren van een vreemde taal.

Hoewel ik een katholieke achtergrond heb, voel ik mij kerkelijk meer thuis bij de basisbeweging.

Ik ben daarom lid van de Ekklesia Den Haag, waar ik ook met enige regelmaat voorga in vieringen en ik ben lid van het koor van de Haagse Dominicus, een voortzetting van het voormalige Jenhka koor, bij velen van u wel bekend.

Levensmotto

Één van de bijbelteksten, die mij zeer aanspreekt, is het fragment waarin de Heer zijn naam bekend maakt aan Mozes: “Ik zal er zijn” (Ex. 3, 1 – 12) en ik probeer dat een beetje tot mijn levensmotto te maken: Er zijn om mensen op weg te helpen.

Er zijn veel mensen, die naar Europa toekomen, omdat ze hopen op een betere toekomst hier, dan ze in hun thuisland zouden kunnen opbouwen en vaak is dat ook zo.

Ik heb in het verleden door diverse zogeheten derdewereldlanden rondgereisd en daar met eigen ogen de slums en krottenwijken mogen zien en ik ben ervan overtuigd, dat ze hier meer bestaanszekerheid hebben dan daar, ook al benijd ik hun leefomstandigheden hier niet.

Bij het MOC hebben wij vaak te maken met mensen, die nog niet zo lang in Nederland zijn. We proberen ze te helpen met het aanleren van de Nederlandse taal, maar ook veel van onze gewoontes en gebruiken zijn helemaal nieuw voor ze. We delen ze in naar, of ze inmiddels al redelijk Nederlands spreken, of zich nog nauwelijks in onze taal kunnen uiten. Sommigen hebben in hun thuisland nauwelijks scholing gehad, anderen hebben een universitaire opleiding gedaan en dat zit dan vaak samen in één klas.

Alfabet leren

Ik richt persoonlijk mijn aandacht met name op ongeletterden en begin met hen eens om het alfabet aan te leren, een aspect, dat voor mijn aantreden bij het MOC nauwelijks aandacht kreeg. Het is nog lastig om deze mensen op te sporen, want vaak spreken ze al best goed Nederlands en merk je in je gewone contact niets aan ze, maar als je ze vraagt om iets op te schrijven of voor te lezen, dan lukt dat niet.

Het afgelopen jaar hebben we door de corona epidemie maar met heel kleine groepen kunnen werken. We zitten niet echt in een schoolgebouw. De lokalen zijn veelal maar pakweg 20 vierkante meter groot. Als je anderhalve meter afstand van elkaar moet houden, kun je niet veel cursisten kwijt. Ik hoop maar dat er aan die pandemie snel een einde komt.

Bert Dijkman